

נוסח לא מתוקן

פרוטוקול מס' 4

מישיבת הוועדה המשותפת של ועדת החוקה חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והבטחון
לענין חופש המידע
יום שני, י"ז באייר התשנ"ט, (3 במאי 1999), שעה 10:15

נכחו: חברי הוועדה: ד' צוקר - היו"ר
צ' ויינברג

מוזמנים: י' שופמן - משנה ליועץ המשפטי לממשלה
ד' דרור - משרד המשפטים
ניצב ס' מזור - סגן המפכ"ל, המשרד לבטחון פנים
נצ"מ ע' שפי - ע' היועץ המשפטי, המשרד לבטחון פנים
נצ"מ מ' בוזנה - אג"מ, המשרד לבטחון פנים
סנ"צ א' אקסול - מג"ב, " " "
סנ"צ י' לחר - רמ"ד איסוף במחלקת מודיעין, המשרד
לבטחון פנים
מ' רקוב - יועמ"ש מטה ללו"ט, משרד ראה"מ
צ' שלזינגר - עוזר ליועמ"ש, משרד ראה"מ
סא"ל ח' כספי - ראש ענף יעוץ וחקיקה, הפצ"ר
קמ"א ר' בן-ארי - הפצ"ר
י' הלברייך - מלמ"ב
נ' זימבר - יועמ"ש, משרד הבטחון

יועץ משפטי: ש' שהם
מזכירת הוועדה: ת' ברנע
קצרנית: א' זכאי

1. סדר-היום: צו חופש המידע (יחידות משרד ראש הממשלה אשר החוק לא יחול עליהן).
2. חוק חופש המידע - יחידות משטרתיות שהחוק לא יחול עליהן.
3. צו חופש המידע (יחידות משרד הבטחון אשר החוק לא יחול עליהן), התשנ"ט-1999.
4. צו חופש המידע (נושאים שרשות ציבורית לא תמסור מידע לגביהם), התשנ"ט-1999.

=====

1. צו חופש המידע (יחידות משרד ראש הממשלה אשר החוק לא יחול עליהן)

היו"ר ד' צוקר:

אני פותח את ישיבת הוועדה המשותפת לוועדת החוקה חוק ומשפט ולוועדת החוץ והבטחון לענין חופש המידע. אני מודיע שעל הישיבה חלות ההוראות שחלות על ועדת החוץ והבטחון.

יש לנו כאן ארבעה סטים לדיון, נתחיל עם משרד ראש הממשלה. אנחנו עוסקים ביחידות שלא חלות עליהן הוראות חוק חופש המידע, או שחלות עליהן הוראות ספציפיות. בבקשה, מר מקסים רקוב.

מ' רקוב:

הבקשה שלנו נוגעת ליחידות שכל עיסוקן הוא ענייני בטחון המדינה ויחסי חוץ. א. היועץ המדיני לראש הממשלה; ב. המזכירות הצבאית; ג. המועצה לבטחון לאומי. הכנסנו כאן גם את הצוות לבטחון לאומי אבל הממשלה החליטה על הקמת המועצה כשהצוות יפעל במסגרת המועצה והוא לא יהיה יחידה נפרדת לכן אפשר להסתפק במועצה לבטחון לאומי. ד. המטה ללוחמה בטרור; ה. הממונה על קבילות סייענים.

היו"ר ד' צוקר:

האם הממונה הוא לא חלק משירות הבטחון?

מ' רקוב:

לא. הכוונה היתה שזה יהיה מישהו שהוא לא חלק משירות הבטחון.

ו. לשכת הקשר "נתיב"; ז. המכון למחקר ביולוגי.

אלה היחידות במשרד ראש הממשלה שאנחנו מבקשים לא להחיל עליהן את הוראות החוק.

י' שופמן:

הצוות לבטחון לאומי הוא גוף סטטוטורי. לפי סעיף 39(ה) בחוק יסוד: הממשלה: "לממשלה יהיה צוות שיקים ויפעיל ראש הממשלה ליעוץ מקצועי קבוע בתחומי הבטחון הלאומי". כל עוד זה הגוף הסטטוטורי אני מציע שהוא יופיע בחוק, המועצה אולי תמלא את הפונקציה הזאת אבל הגוף הסטטוטורי הוא הצוות.

היו"ר ד' צוקר:

כלומר, אין גוף שהוא המועצה לבטחון לאומי.

י' שופמן:

המועצה לבטחון לאומי היא גוף שהוקם על-פי החלטת ממשלה אבל הוא לא סטטוטורי. לכן אני מציע להשאיר את הצוות.

היו"ר ד' צוקר:

בסדר. שאלה אחרת. בזמנו היה ויכוח על "נתיב" האם מחילים עליו את הוראות החוק הללו או לא. מה טעם ראיתם לתת לו אותו המעמד כמו למשל למטה למלחמה בטרור?

מ' רקוב:

כל עיסוקו של הגוף הזה הוא יחסי החוץ של המדינה, הוא פועל במדינות חוץ. הוא לא עוסק בקליטה אלא רק בעלייה מחוץ לגבולות המדינה, ברגע שהעולים חוצים את גבולות המדינה משרד הקליטה נכנס לתמונה ו"נתיב" כבר יוצא ממנה.

היו"ר ד' צוקר:

כמו שליח עלייה של הסוכנות בניו-יורק.

מ' רקוב:

הבעיה היא שהם לא פועלים בניו-יורק אלא במדינות לא דמוקרטיות שהפעילות שלהן בעייתית.

היו"ר ד' צוקר:

אלה מדינות שיש להן קשרים דיפלומטיים תקינים למדי עם ישראל.

מ' רקוב:

גם מדינות שבהן פועל המוסד לחפידים מיוחדים יש להן קשרים דיפלומטיים עם ישראל.

צ' ויינברג:

לפני כשנה הייתי בביירוט. למרות שיש לנו שם שגריר, גם שליח סוכנות וגם נציג "נתיב" המצב שם הוא מאוד בעייתי בגלל מעמדה הפרובלמטי של ביירוט בתוך הקהילה האירופית. רוב מדינות הקהילה האירופית הוציאו את שגריריהן מביירוט בגלל בחירות לא תקינות שהיו שם לפני כשנה וחצי. מי שלא יודע ללכת שם בצעדים זהירים יכול בקלות ליפול לפח. מדובר על ארגון "נתיב" שהאנשים בו בהחלט יודעים מה הם עושים ולא תמיד הכול גלוי. לכן הבקשה לא להחיל עליו את הוראות החוק מוצדקת בעיני.

מ' רקוב:

הפעילות של "נתיב" במדינות האלה היא עידוד של התושבים במדינה הזאת להגר למדינה זרה וכל מדינה לא תראה דבר כזה בעין יפה. יש הבדל בין פתיחת גבולות המדינה להגירה לבין עידוד אקטיבי להגירה. לכן רצוי שהפעילות הזאת תתנהל בשקט. בנוסף לכך היתה ועדה שבחנה את "נתיב" וחלק מההמלצות שלה התייחסו להפסקת הפעילות. ההמלצות האלה טרם יושמו על-ידי ראש הממשלה. ראש הממשלה הדגיש שבחינת יישום ההמלצות האלה תהיה אחרי הבחירות.

היו"ר ד' צוקר:

זה הקושי שלי. יכול להיות שזה ארגון שפעילותו החשאית תיפסק בקרוב וכאן מתייחסים אליו כאילו מדובר בגוף הכי חשוב וכאילו מדובר על המכון למחקר ביולוגי.

מ' רקוב:

זה לא אותו הדבר. גם אחרי הפסקת הפעילות החשאית זה יהיה גוף שעניינו יחסי החוץ של המדינה. גם אחרי יישום מלוא ההמלצות והפסקת כל הפעילות החשאית

ב"נתיב" רצוי שלא יהיה פרסום לפעילות הזאת והיא תתנהל בשקט. גם פעילות שמותרת על-ידי השלטונות יכולה להיפסק מחר בגלל הפרסום או להיתקל בקשיים כאלה ואחרים. נכון להיום, כל עוד ההמלצות לא מומשו וראש הממשלה טרם החליט על יישומן המלא יש פעילות ב"נתיב", X

ד' דרור:

אם בעתיד "נתיב" תחדל להתקיים לא תהיה מניעה לתקן את ההצעה ולמחוק את הפריט הזה; לעומת זאת, אם אנחנו לא מחוקקים את זה היום המשמעות היא שב-29 במאי אנשים יהיו זכאים לקבל מידע מ"נתיב". X
אבל צריך לעמוד בלוחות זמנים, להיכנס לפרוצדורות שהחוק קובע ולנמק, ההנמקה יכולה להיבחן בבית-המשפט.

היו"ר ד' צוקר:

אם לא נחיל היום את החוק על "נתיב" יש מגבלות אחרות בחוק שיחולו עליו.

מ' רקוב:

הסייג היה שהחוק לא צריך לחול על גופים מסוימים.

היו"ר ד' צוקר:

בוועדה פה לא היה רוב לכך ש"נתיב" תיכלל בזה כמו למשל אמ"ן, היתה בקשה שיהיה לזה סטטוס אבל לא בחוק. גם הממשלה אמרה: אנחנו מסירים את הענין הזה כי "נתיב" זה לא אמ"ן ולא אח"ק, X

י' שופמן:

אמרנו שייטכן שנדון בזה במסגרת הצו.

מ' רקוב:

הייתי חבר בוועדה שבחנה את "נתיב". בחנו את הפעילות של הגוף הזה לאורך תקופה מוגבלת, לעוד חמש שנים. יכול להיות שהגוף הזה יחדל להתקיים ויהיה חלק ממשרד החוץ או מגוף אחר ואין הצדקה לכלול אותו בחקיקה ראשית בסעיף עצמו. לפחות בעיני המערכת הממשלתית זה לא אמ"ן שאמור להתקיים באופן קבוע כי אף אחד לא ירצה לבטל אותו. זה אחד ההבדלים.

ההבדל השני הוא ענין של מהות. אי-אפשר להשוות בין "נתיב" לבין שב"כ, או בינו לבין אמ"ן. רצוי שהפעילות של הגוף הזה תהיה בשקט בגלל האפשרות להפחית את הפעילות הזאת.

יש צורך בפיקוח אבל הוא יתבצע באמצעות כלים אחרים, באמצעות הכנסת במסגרת ועדת החוץ והבטחון, ועדת העלייה והקליטה ולא באמצעות גילוי מלוא המידע על הגוף לציבור הרחב.

י' שופמן:

אנחנו שותפים לבקשה כי בצורה שבה "נתיב" פועלת היום היא אמורה להיכלל פה. בהבדל מגופים שהם במצב של בחינה מחדש האם אפשר להציע לוועדה לאשר את הסעיף הזה לתקופה של שנתיים ואז אם עדיין תהיה הצדקה אפשר יהיה לחזור אל הוועדה כאן ולבקש המשך.

מ' רקוב:

בדו"ח הוועדה כתבנו שכעבור שלוש עד חמש שנים לא יהיה בכלל צורך בגוף הזה. היעוד של הגוף הזה כמו שאושר על-ידי ראש הממשלה - ההחלטה הובאה לאישור ועדת החוץ והבטחון וועדת העלייה והקליטה - הוא לעודד הגירה של תושבי ברית-המועצות לשעבר למדינה זרה. כל עוד קיים היעוד הזה של גוף כזה הוא יצטרך לפעול בשקט, לא משנה שהוא לא יעשה פעילות חשאית אבל הפעילות הזאת היא רגישה.

היו"ר ד' צוקר:

אז על חלק מהפונקציה שלו, על סודיות שחלה על פעילות מהסוג הזה, יחולו הוראות מהותיות של החוק.

מ' רקוב:

כנגזר מיעודו של הגוף הזה אין מידע שאמור להיות בידיעת הציבור הרחב. אם אופי הגוף ישתנה עד כדי כך שזה יהיה גוף פתוח, לא יהיה בכלל צורך ב"נתיב".

היו"ר ד' צוקר:

אם לא נקבל את הבקשה שלכם אולי בכך נזרז את יישום ההמלצות של הדו"ח.

מ' רקוב:

לא, ההמלצות הן שהגוף הזה יפעל עוד חמש שנים. הפעילות של הגוף הזה היא חשובה. עם כל הבעיות שיש בגוף הזה הפעילות שלו עדיין רגישה וכל עוד הוא יפעל כ"נתיב" רצוי שהחוק הזה יחול עליו.

צ' ויינברג:

ישבתי בוועדה לביקורת המדינה וקראתי את הביקורת על "נתיב". עדיין לא די מובן שמדובר במדינה שכל הזמן היא על סף בעיות אפילו של התפוררות. יש בעיות חמורות של פשע מאורגן, בעיות כלכליות, האנטישמיות שגברה שם בשנתיים האחרונות ואלה נוגעים למצב היהודים שם.

היו"ר ד' צוקר:

יש אפשרות להחיל דיסקרטיות על-פי הוראות מהותיות של החוק.

צ' ויינברג:

כמה שתהיה יותר סודיות זה יותר טוב.

היו"ר ד' צוקר:

אין בזה בעיה, החוק יבטיח את זה.

צ' ויינברג:

מדובר במצב עדין מאוד כשזה המאגר היחיד שנשאר לנו לעלייה. המספרים לא ידועים אבל זה מיליון, פחות או יותר. גם הסכנה ליהודים, גם העתיד של העלייה והבעייתיות של יחסינו עם רוסיה במה שנוגע לאיראן ועירק כל אלה הם דברים מסובכים. מי שפועל שם מטעם מדינת ישראל צריך להיות מודע לכל הבעיות.

עמודים עותקים
מתוך מתוך
עמ' 6 מתוך
עותק עותקים

ועדת חוקה-ח"ב לחופש המידע
3.5.99

היו"ר ד' צוקר:

במשך הרבה שנים גופים חצי ממשלתיים, בוודאי ממלכתיים, פעלו בדרום אפריקה באופן דיסקרטי ואף אחד לא חשב שצריך להחיל סודיות על עצם הפעילות שלהם.

צ' ויינברג:

אין להשוות את המצב ברוסיה היום לשום מצב במקום אחר בעולם, אני יודע מה סח מר רקוב. הסתובבתי שם בשנות השבעים והשמונים כשהיה שם עדיין ה-ק.ג.ב. ואני מבקר שם היום שלוש-ארבע פעמים בשנה. מדובר באחד המצבים הכי עדינים ביחס למדינת ישראל.

היו"ר ד' צוקר:

אני לא חולק עליך אבל למה להחיל חשאיות מוחלטת על כל הפעילויות של הגוף הזה.

צ' ויינברג:

הרי יש פיקוח על הגוף הזה לכן עד שהוא לא יתפרק אנחנו צריכים לתת לו את מלוא החסינות והסודיות שאפשר.

מ' רקוב:

קשה לעשות הפרדה של פעילויות מהותיות בחוק כשפעילות כזאת תהיה גלויה ופעילות אחרת תלך לכספת. תיאורטית, אפשר לקבוע את זה לתקופה של חמש שנים ובסוף התקופה הזאת צריך לבחון מחדש אם יש הצדקה לקיום הגוף הזה. אם נעשה אז את הבחינה מחדש, ההוראה כבר לא תהיה רלוונטית. הייתי משווה את הגוף הזה לגופים במשרד החוץ שהפעילות שלהם נפגעה בגלל דבר כזה.

היו"ר ד' צוקר:

על מי זה חל במשרד החוץ, על מחלקת המחקר?

מ' רקוב:

החטיבה לתכנון מדיני, המרכז למחקר מדיני והחטיבה לפירוק נשק. אלה גופים שעוסקים בתחומים רגישים של יחסי החוץ כשיש גם גלישה לתחום של בטחון המדינה.

היו"ר ד' צוקר:

הדעות של חבר-הכנסת ויינברג ושלי חלוקות ובשלב הזה אין רוב לאשר את לשכת הקשר "נתיב". יש לנו זמן עד ה-29 במאי? אני משאיר לכם אפשרות לערער, או שתבואו עם הצעה חלקית לגבי חלק מהפעילויות של "נתיב" ונחזור לנושא פעם נוספת.

ד' דרור:

זה לא מעשי בימים אלה.

היו"ר ד' צוקר:

אני מתחייב לעשות את זה.

עמודים עותקים
עמ' 7 מתוך עותק
מתוך עותק

ועדת חוקה-ח"ב לחופש המידע
3.5.99

מ' רקוב:

מכיוון שהוראות החוק מדברות על גופים, אנחנו לא יכולים להפריד את זה לנושאים של פעילות כזאת או אחרת של "נתיב". אנחנו יכולים לקבוע אם לגוף כזה יהיה פטור, או שלא יהיה לו פטור.

היו"ר ד' צוקר:

גם משטרת ישראל היא גוף ולמרות זאת רק על חלק מהגופים שלה חלות הוראות החוק.

ד' דרור:

אפשר לאשר את סעיף ו' כהוראת שעה ואז יהיו לנו שנתיים לשנות את הוראת השעה. כך לא נהיה בלחץ של שלושה השבועות שלפנינו.

היו"ר ד' צוקר:

אני לא רואה הצדקה לכך. יש ויכוח בין חבר-הכנסת ויינברג לביני. הוא טוען שבגלל אופי הפעילות צריך להחיל עליהם את הסעיף הזה; אני חושב שבגלל העקרון של החוק לפיו לביקורת הציבורית יש איזה שהוא ערך - במקרה של "נתיב" העקרון הזה הוא מאוד תקף - באיזון הזה ההכרעה שלי, גם אם לא בקלות, היא לטובת קו אחר.

ש' שהם:

שאלה בענין המכון למחקר ביולוגי. השליכו פסולת לא רחוק מהבית שלי וכאזרח האם לא אוכל לקבל מידע איפה המכון למחקר ביולוגי משליך את הפסולת שלו?

מ' רקוב:

זה שהמכון פטור מהוראות החוק לא אומר שכל מידע בנוגע למכון יהיה פטור מהוראות החוק. הוראות החוק חלות על המשרד לאיכות הסביבה.

י' שופמן:

אם המשרד לאיכות הסביבה מחזיק אינפורמציה שמקורה בגוף פטור, אז הוא פטור, החוק אומר זאת. אבל אם המשרד לאיכות הסביבה בדק מקום כזה, החוק חל על תוצאות הניטור, הוא יגיד שיש שם פסולת רעילה.

ש' שהם:

אבל אם מפקחים באים לבדוק לא נותנים להם להיכנס. האם המידע של המשרד לאיכות הסביבה פתוח אז?

י' שופמן:

כן.

ד' דרור:

אלא אם כן חל סייג מהותי של בטחון המדינה.

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע [REDACTED] עמ' 8 מתוך עמודים
3.5.99 עותק מתוך עותקים

היו"ר ד' צוקר:

החוק מונע כניסה לאתר, [REDACTED]
מה עם היועץ המדיני לראש הממשלה?

צ' ויינברג:

מי הוא היועץ המדיני?

מ' רקוב:

עוזי ארד. כל עיסוקו הוא ביחסי חוץ ובטחון המדינה.

היו"ר ד' צוקר:

אבל לא כל העיסוק שלו הוא בתחום שחלות עליו הוראות החוק?

מ' רקוב:

הוא לא יועץ פוליטי, הוא לא עוסק במדיניות הפנים.

היו"ר ד' צוקר:

למשל הפעילות של השגריר בבנלוקס היא דיסקרטית?

נצ"מ ע' שפי:

החוק חל.

היו"ר ד' צוקר:

מה קורה עם פעילות של יועץ ראש הממשלה מול ארצות-הברית? חלק מהפעילות
שלו היא לא דיסקרטית.

מ' רקוב:

החוק חל על רוב הפעילות של משרד החוץ. דווקא לגבי הפעילות הרגישה ראש
הממשלה מעדיף לפעול באמצעות היועץ המדיני, או ששר החוץ מעדיף שהדבר ייעשה
באמצעות היועץ המדיני של ראש הממשלה.

אני חוזר לענין "נתיב". הגוף הזה נמצא עכשיו באנדרלמוסיה וכבר שבוע אין
מי שמכהן כראש "נתיב", יש בעיות בעקבות הדו"חות השונים, יש צורך בארגון מחדש,
יש צורך בביצוע פעולות רבות של הגוף. אני מבקש לאשר פטור של הגוף הזה מהוראות
החוק הזה באופן זמני, לפחות לשנה. לפי מיטב שיפוטי כנציג לשכת היועץ המשפטי
במשרד ראש הממשלה שאחראי לפעילות הגוף הזה אני לא רואה דברים שהם לא רגישים
בפעילות הגוף הזה בחוץ-לארץ - הגוף הזה לא פועל בארץ - ואני לא רואה מקום
להכניס עכשיו לאנדרלמוסיה את החלת החוק. אני שוב מבקש שזה יהיה לפחות לתקופה
של שנה עד שיוחלט על המשך דרכו של הגוף הזה, עד שימונה ראש "נתיב", עד שיעשה
ארגון מחדש מינימלי ואפשר יהיה לראות את המבנה של הגוף הזה.

עמ' 9 מתוך עמודים
עותק מתוך עותקים

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע
3.5.99

היו"ר ד' צוקר:

אני מבין את הקושי שלך כמי שמרגיש אחריות למערכת אבל זה עקרון של חוק שאומר שגילוי מידע משרת אינטרס ציבורי חשוב מאוד.

צ' ויינברג:

מסבירים לך שמדובר במצב מיוחד מאוד שאין להשוות אותו למקום אחר.

היו"ר ד' צוקר:

שהחלת החוק אולי תעזור לו ותבריא אותו.

צ' ויינברג:

לא. מדובר כאן במצב עדין ושברירי. אם אתה לא מאשר את זה אתה לוקח על עצמך סיכון לגבי מה שיקרה שם ולתוצאות השליליות. בכל מה ששייך היום לרוסיה, במיוחד ליהודים שם, המצב הוא מיוחד. למה אתה מסרב לאשר את זה?

היו"ר ד' צוקר:

כי לא השתכנעתי, אני לא קונה יותר את הדברים האלה.

צ' ויינברג:

איפה חוש האחריות שלך? מדובר על חיי יהודים.

היו"ר ד' צוקר:

הבנתי. בענין חיי היהודים יש הרבה דמגוגיה.

צ' ויינברג:

אני דמגוג?

י' שופמן:

אישית אני נוטה לשכנע אתכם לאשר זאת לתקופה מסוימת. עלו כאן שני נימוקים: הנימוק המהותי; והנימוק הארגוני שהגוף נמצא באנדרלמוסיה. בענין הזה נוכל לבקש מהממשלה לקבוע שהחוק יחול בתחולה נדחית לפי סעיף 21(ב) לחוק נניח לתקופה של שנתיים. יש מעט גופים שביקשו את זה לכן אולי נוכל לשכנע את מליאת הוועדה מהנימוק הזה ולאו דווקא מהנימוק של החשאיות המובנית. בכובע הזה אולי ישתכנע גם יושב-ראש הוועדה המשותפת מפני שזה נימוק אחר.

היו"ר ד' צוקר:

"נתיב" היא דוגמה קלסית עד כמה הדיסקרטיות פגעה בתפקודו.

צ' ויינברג:

אתה לא מבין שום דבר.

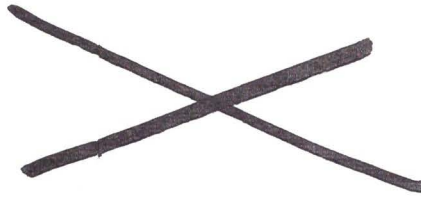
עמ' 10 מתוך עמודים
עו"תק 10 מתוך עותקים

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע
3.5.99

מ' רקוב:

אני לא שותף לכל מה שאמר חבר-הכנסת ויינברג בנוגע למצב ברוסיה. כמי שמעורה באופן חלקי במה שקורה ב"נתיב" - ביקרתי שם במסגרת הוועדה - המצב לא עד כדי כך אפוקליפטי אבל הפעילות של הגוף הזה היא מיוחדת: אנחנו מעודדים תושבים של מדינה זרה להגר כשמדובר באוכלוסיה שהיא יותר אקטיבית מבחינה כלכלית, מדעית ובעלת השכלה. באוזבקיסטן הנשיא אמר: היהודים לקחו לי את ראשי הזהב, הרוסים לקחו לי את ידי הזהב.

היו"ר ד' צוקר:

מ' רקוב:

בשונה משר הבטחון, מטעמים של יחסי החוץ, שר החוץ לא יכול להוציא צווים לגבי נושאים ואני לא יכול לפטור אותם בפעילות של הגוף.

י' שופמן:

הנושא של יחסי חוץ כלול בחוק.

ש' שהם:

סעיף 9(א) בחוק אומר: "מידע אשר בגילוייו יש חשש לפגיעה בבטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה..." וכו'.

היו"ר ד' צוקר:

אני מסכם. אין לנו חילוקי דעות לגבי א', ב', ג', ד', ה' ו-ז' ואנחנו מאשרים אותם. לגבי ו' אין רוב. הוועדה רשמה לפני את דבריו של מר שופמן שהממשלה תבקש ממליאת הוועדה, על-פי סעיף 21(ב), לקבוע בצו מועד תחילה אחר.

צ' ויינברג:

מה אומר סעיף 21?

י' שופמן:

סעיף 21 קובע שתחילתו של החוק הזה ב-29 במאי השנה אבל הממשלה רשאית לקבוע בצו מועד מאוחר יותר עד ארבע שנים מיום הפרסום, דהיינו, עד שנת 2002, על-פי צו ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט. יש שתיים-שלוש בקשות בנושא הזה להביא את זה לממשלה. נבקש לדחות את תחילת החוק ואז הנושא יידון מחדש.

היו"ר ד' צוקר:

ובכן, למעט סעיף ו' הכול מאושר.

2. חוק חופש המידע (יחידות משטרתיות שהחוק לא יחול עליהן)

היו"ר ד' צוקר:

אנחנו עוברים לבקשה של המשרד לבטחון פנים. בבקשה, ניצב סנדו מזור.

ניצב ס' מזור:

אני מבקש לנצל את ההזדמנות הזאת ולומר שני דברים: 1. אנחנו רוצים להביע הערכה על החקיקה ויוזמיה על כי גילו איזון בין הצדדים הליברלים, כפי שהחוק משקף אותם, לבין שמירה על אינטרסים מסוימים שבאים לביטוי בסעיפים.

2. אנחנו פתוחים בפני הציבור. המערך שלנו השיב עד כה, ללא חקיקה, בנושאים שונים ומגוונים בתחום המחקר ועל פניות הציבור.

למרות זאת, אנחנו מבקשים בבקשה שמונחת לפניך, באמצעות השר, להכיר, חלילה וחס, בשמירה של אותו אינטרס על שלום האדם והציבור, הוא האינטרס הבטחוני, שבא לביטוי אם הוראות החוק לא יחולו על שלוש היחידות שלגביהן ביקשנו את הבקשה. אני מתכוון ליחידה המיוחדת ללחימה בטרור; היחידה למשא ומתן; ומערך החבלה.

נמצאים אתי כאן נציגי היחידות שהזכרתי והם יסבירו את הדברים.

היו"ר ד' צוקר:

נתחיל עם הימ"מ. בבקשה, סגן ניצב אקסול. תתייחס לשאלה למה צריך להוציא את זה מתחולת החוק.

סג"צ א' אקסול:

היעוד המרכזי של היחידה הוא פעילות באירועי פיגוע-מיקוח על רק פח"עי. כל שיטות הפעולה שלנו, כל מה שאנחנו מתאמנים עליו ומפתחים מבחינת הטכנולוגיה והמוצרים הם על הרקע הזה. מעבר לזה אנחנו מבצעים תפקידים נוספים שעומדים במוקד הפטור שאנחנו מבקשים. אנחנו עובדים עם כל גורמי הבטחון של מדינת ישראל ובראש וראשונה משטרת ישראל. במסגרת המשטרה אנחנו מפעילים לוחמים, שהם בעצם סוכנים שלנו גם בחוץ-לארץ וגם בארץ, בכל מיני אתרים ואובייקטים קשים לפיצוח שעצם חשיפתם עלולה להוות בעיה פעם אחת. פעם שניה, במסגרת חלק מהפעילויות שאנחנו מבצעים אנחנו נאלצים לעתים לפגוע באנשים מסוימים, לדוגמה משולם, כאשר לצערנו נאלצנו להרוג מישהו במהלך ההתבצרות שם ואנחנו יודעים שעד היום הם מחפשים מי הבחור, את שמו וכתובתו ולא צריך להרחיב.

היו"ר ד' צוקר:

אם כך, למה להוציא את הימ"מ כאשר היא עוסקת בשאלות אזרחיות של עבריינות רגילה ולהפלות בינה לבין שוטר רגיל או חייל שעוסק בפעילות דומה?

נצ"מ ע' שפי:

כי השיטות שהיא מפעילה גם בפשיעה הרגילה הן השיטות שהיא מפעילה בפעילות הפח"עית. השיטות הן ייחודיות.

היו"ר ד' צוקר:

אין סעיפים אחרים שנותנים לכם חיסיון על שיטות עבודה? יכול להיות שגם המשטרה הכחולה הרגילה היתה פוגעת באיש של משולם.

ניצב ס' מזור:

החיסיון מצוי כאשר אנחנו מדברים על סעיפים ספציפיים אבל ראוי להזכיר שהשיטות האלה מופעלות במצבים קיצוניים כאשר סף הסיכון הוא הרבה יותר גבוה.

היו"ר ד' צוקר:

ואז לא תיקח משטרה רגילה?

ניצב ס' מזור:

בוודאי שלא.

סנ"צ א' אקסול:

מעבר לזה אנחנו עובדים עם היחידות הסמויות של משטרת ישראל בכל מיני ורסיות. זה הצד המשטרתי.

אנחנו עובדים גם עם שב"כ מבצעי ואני יכול לומר בוודאות שכל ביצוע שאתם מכירים אנחנו משמשים בו הזרוע המבצעת, **X** זה גוף נוסף שאנחנו עובדים אתו כמעט בשוטף שלנו ובשנה שעברה ביצענו כ-100 פעילויות, בשנה הנוכחית - שעוד לא הסתיימה - קיימנו כבר כמה עשרות פעילויות כאלה והיד עוד נטויה, לצערנו.

אנחנו עובדים גם עם המוסד בדברים שבחלקם השתיקה יפה להם ובחלקם בנוגע ליחסים עם מדינות שהציבור אינו צריך לדעת מה אנחנו עושים שם ועם מי, בעיקר בהיבט ההדרכתי.

ניצב ס' מזור:

מערך ההדרכה של ימ"מ מופעל באמצעות בקשה של המוסד במדינות שונות.

סנ"צ א' אקסול:

מדובר בעיקר בהכשרות של יחידות כאלה בכל מיני מדינות. אנחנו גם מסייעים לצה"ל בתחומים מיוחדים. אני יודע שלבנון זה לא נושא פופולרי אבל אנחנו עוסקים גם בתחומים האלה למרות שלכאורה זה מחוץ לתחומי ישראל, עם כל האישורים הפורמליים ובידיעת כל הגורמים.

בסך הכל, חשיפת שיטות הפעולה, חשיפת האנשים והאמצעים יהיו פרובלמטיות.

ש' שהם:

סעיפי החוק מגינים על המידע באופן די רחב. איפה יכולה להיות חשיפה אחרת של הגוף שאיננה קשורה לסעיף של בטחון המדינה?

נצ"מ ע' שפי:

עשינו עבודה במשטרה ובשלב הראשון ביקשנו להוציא את כל המערך המקצועי של משטרת ישראל אבל זה לא עבד. הפשרה היתה כשהועלה ענין היחידות.

היו"ר ד' צוקר:

אפילו זה"ל לא ביקש את זה.

נצ"מ ע' שפי:

בדיונים הפנימיים שלנו התמקדנו בשלוש היחידות האלה מתוך הנחה שיש להן אופי פעילות מיוחד כשאנחנו אומרים שהיעוד העיקרי של היחידה המיוחדת הוא למלחמה בטרור, וכל מיני גופים שעוסקים פה בתחום הזה יצאו מתחולת החוק.

דבר נוסף שחשוב להסביר והוא נכון לגבי שלוש היחידות. יש הבדל בין פטור מתחולת החוק לבין מתן תשובות על שאלות פרטניות. כשלבסוף אתה מתחיל לעשות מיפוי, לפעמים הפרטים הקטנים נותנים תמונת מצב לא רעה למי שרוצה לדעת אותה כשאנחנו לא מעוניינים לגלות אותה כאינטרס לאומי.

היו"ר ד' צוקר:

בסדר, לגבי המלחמה בטרור זה מובן אבל מה לגבי הפעילות האזרחית?

נצ"מ ע' שפי:

אתה לא יכול לעשות הפרדה בין הדברים כי בפעילות האזרחית שלו הימ"מ מתאמן לקראת היעוד העיקרי שלו. הוא עושה שימוש בכל שיטות הפעולה שהוא יעשה בהן שימוש ביום הפקודה, שאני מקווה שלא יבוא.

היו"ר ד' צוקר:

יום הפקודה זו גם הפעילות האזרחית, גם הפעילות בלבנון, אין peak אחד.

נצ"מ ע' שפי:

יש peak אחד. היעוד העיקרי שלו הוא השתלטות על אירוע פיגוע-מיקוח, זו יחידה ברמה לאומית.

היו"ר ד' צוקר:

אבל הוא פועל בפונקציות רבות. אני לא אומר את זה כטענה, אם הוא עושה עבודה טובה - על'כייפאק. למה פעילות נגד חסידי משולם היא יותר חסויה?

נצ"מ ע' שפי:

כי בחשיפה תישאלנה כל מיני שאלות.

היו"ר ד' צוקר:

יש לך סעיפים שמגינים עליך באופן מרחיק לכת.

ניצב ס' מזור:

אני לא רוצה להיכנס לסוגיות שישמעו קטנוניות, לנמק כל סירוב ועל-ידי כך ליצור הוצאות תפעוליות רבות למערך, זה קשור בין היתר גם לכסף. אני מתמקד בסוגיה מהותית שנרמז פה עליה. בשפת הרחוב מתן מענה מדי ארבע שאלות מאפשר בידי מנתח נבון ליצור את הפאזל.

היו"ר ד' צוקר:

אתה אומר שגם גוף עברייני ישראלי אזרחי לא טרוריסטי עלול לעשות את זה.

ניצב ס' מזור:

ייתכן שהגוף העברייני לא יעשה זאת אבל אחרים שמנצלים מענה שניתן באופן פומבי יכולים לעשות זאת. בשים לב לכך ששיטת ההפעלה היא באמצעות סוכנים לא יעלה על הדעת להשיב לשאלה טריוויאלית: מה שמו של לוחם מספר 17 או 29 כי אז הוא לא יוכל לעבוד בצורה מוסווית כפי שהוא עובד היום מפני שזהותו תיחשף. הזמן הפנוי הנוסף של היחידה מנוצל לטובת המערכות הבטחוניות האחרות. תארו לעצמכם סדרה של שאלות שנוגעות לשיטות הפעולה בין ימ"מ לבין המוסד, או בין ימ"מ לבין השב"כ. אני לא חושב שיש שאלה שניתן להשיב עליה.

היו"ר ד' צוקר:

אני לא מעורר את זה, אני מעורר את הסוגיה של הפעילות האזרחית.

ניצב ס' מדור:

השיטות והאמצעים המופעלים גם כאשר פועלים נגד אזרחים כמעט כולם מופעלים בפעילות חשאית אחרת. אין לימ"מ אמצעים שיגרתיים משטרתיים כמו חגור ופנס, הם משתמשים באותם האמצעים הנמצאים בידם.

נצ"מ ע' שפי:

יש במשטרה יחידות שמוגדרות כיחידות מודיעיניות שמלכתחילה יצאו מתחולת החוק בהיותן חלק ממערך המודיעין.

ניצב ס' מזור:

על "הגדעונים" שמעת?

נצ"מ ע' שפי:

יש יחידה שמוגדרת כיחידה מבצעית אבל יש לה גם פן מודיעיני. אותו קטע שאתה אומר שאתה מעוניין בחשיפה שלו מבחינת האינטרס הציבורי בגלל היותו אותה זרוע מודיעינית ממילא יצא מתחולת החוק. למה אנחנו כאן? כי אנחנו מתמקדים בקטעים המבצעיים שעלולה להיות בהם פגיעה.

היו"ר ד' צוקר:

התחום המבצעי לא מוגן?

נצ"מ ע' שפי:

לא.

היו"ר ד' צוקר:

שיטות עבודה, נהלים העוסקים באכיפת החוק או שיש להם סמכות חקירה?

נצ"מ ע' שפי:

כל הגופים שעוסקים במלחמה בטרור יצאו מגדר תחולת החוק, הם הזרוע המבצעית של הגופים האלה.

היו"ר ד' צוקר:

כל הפעילות האנטי טרוריסטית פטורה מן הדיון הזה וחבל להכביר מלים.

נצ"מ ע' שפי:

לי אין סעיף לגבי נושאים אלא רק לגבי יחידות ולכן זו הבקשה שלנו, אין לנו ברירה, זה העיסוק העיקרי של היחידה הזאת.

היו"ר ד' צוקר:

מחר נמצא שכל הענין של פעילות בדרכים הולכת דרך היחידה למלחמה בטרור. הבעיה היא שהיחידה הזאת תספח אליה תחומים שלא יהיו תחת ביקורת של החוק.

נצ"מ ע' שפי:

אני רוצה להרגיע ולומר שבמסגרת פקודות המשטרה היעוד והתפקידים של היחידה הזאת מוגדרים, הם פתוחים לעיני כל ותוכלו לפקח על זה.

היו"ר ד' צוקר:

טוב. מה עם צוות המשא-ומתן? בבקשה סנ"צ יעקב לחר.

סנ"צ י' לחר:

התפקיד של היחידה למשא-ומתן הוא לנהל משא-ומתן ולסייע בחילוץ ושחרור בשלום של בני ערובה באירועים של חטיפות על רקע טרור, על רקע של התבצרות מחבלים עם בני ערובה על רקע טרור, ובאירועים פליליים במקרים של התבצרות עם בני ערובה, סחיטות וכן הלאה.

אני מתמקד כרגע בטרור. הגישה שלנו משלבת משא-ומתן עם אמצעים טכנולוגיים והפעלת מתווכים. מראש אנחנו מכינים אנשים שימשו כמתווכים ברגע שמתחיל אירוע. חלק מהקשיים הוא שכאשר מתחיל אירוע אין לכאורה עם מי לדבר, החייל נעלם, הקלטת הגיעה אבל אין יריב בעין.

היו"ר ד' צוקר:

עזוב את פעילות הטרור. עכשיו אתם עומדים מול גבר שחטף את הילד ומאיים עליו והילד בן-ערובה. זה אירוע בנאלי שקורה הרבה ובו אתם מופעלים הרבה יותר פעמים מאשר באירוע טרור שאני לא זוכר מתי היה, באירוע בנאלי כזה אתם עוסקים יום יום ועל זה אני רוצה לדבר. התחום האזרחי מעניין אותי יותר ואני רוצה לדעת: אם אירוע כזה ייגמר באסון, למה שיחול עליכם פטור מחופש המידע?

סנ"צ י' לחר:

אתה אומר פה: תפעילו שתי מערכות כלים, האחת - מערכת "פשוטה" שלא שווה להציל אותם. כשאנחנו מדברים על אדם שמתבצר עם בני משפחתו בתוך דירה אפשר

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע [REDACTED] עמ' 16 מתוך עמודים
3.5.99 עותק מתוך עותקים

להגיד: תקחו מגפון ותדברו אתו. אני מקצין את הדברים בכוונה. אם אנחנו נדרשים להפעיל כל אותם האמצעים שאנחנו מתאמנים ומפתחים ביום יום גם לאירוע פשוט כדי להציל חיים ומחר נצטרך להגיד מה הפעלנו ומה לא, יש לנו בעיה.

היו"ר ד' צוקר:

כשאתם מתווכחים באירוע של גבר שחטף ילדים זה רק אימון לקראת פעולה של טרור?

סנ"צ י' לחר:

לא. היעד שלנו הוא להציל חיים ולעשות זאת בדרך הטובה ביותר.

היו"ר ד' צוקר:

טוב. נעבור למערך החבלה. בבקשה, נצ"מ מנחם בוזנה.

נצ"מ מ' בוזנה:

מערך החבלה הוא הגורם במדינת ישראל שמטפל באירועי החבלה גם על רקע פח"עי וגם על רקע פלילי. כיחידה כזאת אנחנו עושים הכול על-מנת להיות צעד אחד קדימה לפני הצד השני. בחזית נמצאים החבלנים שלנו שניזונים מהרבה ידע, מחקר ועבודה שנעשים על-מנת להביא אותם למצב שבו הם יוכלו לטפל באופן אפקטיבי במצב. הידע והמידע שיש ברשותם הוא מאוד קריטי אם הוא ייוודע לצד השני.

צ' ויינברג:

למה צריך שתי יחידות נפרדות - גם יחידה למלחמה בטרור וגם יחידת חבלה?

ניצב ס' מזור:

אתן לך הסבר מלא על כוס קפה.

נצ"מ מ' בוזנה:

ביחידה ללוחמה בטרור יש חבלנים שלנו שמשמשים למשימה מוגדרת כי יש מקצועות שונים בחבלה.

נקודה נוספת היא החיבור שלנו ליחידות המודיעין. לצורך ביצוע המשימה בפעולה, יחד עם יחידות המודיעין האחרות - המוסד, שב"כ וצה"ל - אנחנו מבצעים פעילויות חשאיות עם חבלנים שעושים את הדברים שאתם שומעים עליהם.

היו"ר ד' צוקר:

אני מניח שאין ספק ששיטת פעולה כזאת ואיסוף חומר דורשים דיסקרטיות אז למה אתם לא מסתפקים בסעיף 8? אני לא מעלה בדעתי שאתם צריכים למסור מידע איך אתם משיגים את האינפורמציה ואיך אתם מפרקים מטען. אתם מוגנים לגמרי על-ידי החוק, למה אתם צריכים את הפטור הזה?

נצ"מ מ' בוזנה:

יש המון שאלות והמון התעניינות: מה היה באוטובוס, מה פירקתם וכו' ואנחנו לא יכולים לעמוד בזה.

היו"ר ד' צוקר:

אתה תהיה בלתי אחראי אם תמסור את האינפורמציה הזאת.

י' שופמן:

להבדיל מגופים אחרים שעוסקים בפעולות שיטור שוטפות וגם בדברים שיש בהם שיטות פעולה חסויות, השאלה כאן היא לגבי אופי היחידה, על כל השאלות הם יגידו "לא" כי אין להם פעילות שיטור שוטפת שאדם יבקש עליה מידע ויקבל אותה.

ניצב ס' מזור:

אנחנו מעמידים לרשות הציבור - באותם מקומות שהחוק קבע - את כל היעוד והתפקידים של המערך הזה.

היו"ר ד' צוקר:

לא. מערך החבלה נופל להגדרה של שיטות עבודה של רשות ציבורית באכיפת החוק.

ניצב ס' מזור:

לא אמרנו "שיטות", אמרנו "היעוד והתפקידים", הכול יהיה גלוי.

היו"ר ד' צוקר:

מבחינתי כל הפעילות צריכה להיות דיסקרטית ואתם לא צריכים לקבל את הפטור הזה.

נצ"מ ע' שפי:

סגן המפכ"ל הזכיר פה פאזל וזה נכון. יש שאלות שהן תמימות אבל בהיקף שאתה עונה עליהן אתה מייצר לבסוף את התמונה האמיתית.

ש' שהם:

יש לכם הגנה בסעיף 9(ג) בו נאמר: "...בשל המידע המבוקש לבדו או בשל הצטברותו למידע אחר". הקושי שלך הוא לבדוק את הדברים האלה?

נצ"מ ע' שפי:

כן. לפעמים אתה נכשל, אתה עונה תשובה תמימה אבל בהתחשב בתשובה שענית קודם אתה מייצר את הפאזל.

היו"ר ד' צוקר:

אז נגיד את זה על כל פעילות המשטרה. העקרון של החוק לא מדבר על מסגרות, הוא פונקציונלי. אמרנו שרק לעתים יוצאי דופן נלך על ההיבט המסגרותי, הלא פונקציונלי. לכן רשת הסינון צריכה להיות עם חורים דקים מאוד.

נצ"מ מ' בוזנה:

אתה מוביל אותנו לכך שנצטרך להגיב לכל הפניות כשאנחנו צריכים להשיב תוך זמן מסוים. יכול להיות שאנחנו בכלל לא שם.

עמודים
עוֹתָקִים

עמ' 18 מתוך
עוֹתָק מתוך

~~שם המידע~~
ועדת חוקה-ח"ב לחופש המידע
3.5.99

היו"ר ד' צוקר:

אולי מישהו ירצה לשאול שאלות סוציולוגיות על היחידה, כמה נשים וכמה גברים עובדים שם. למה שיהיה פטור מסוג שאלה כזה?

נצ"מ ע' שפי:

זאת שאלה לאכ"א והוא יקבל עליה תשובה, אין שום בעיה.

היו"ר ד' צוקר:

חבר-הכנסת ויינברג, אתה בעד לאשר את שלושת הגופים? אנחנו מאשרים את הצו של המשרד לבטחון פנים כלשונו, מבחינתי ממש בקושי. אני כמעט משוכנע שלפחות לגבי מערך החבלה החוק כפי שהוא קיים היום נותן לו דיסקרטיות שראוי שהוא יקבל אותה.

אנחנו 22-19 שמענו ביום הדין (חיזי) ש...
(המנכ"ל של המידע) (המנכ"ל של המידע) - המנכ"ל - המנכ"ל

צו חופש המידע (נושאים שרשות ציבורית לא תמסור מידע לגביהם), התשנ"ט-1999

היו"ר ד' צוקר:

אנחנו ממשיכים הלאה עם הצו לגבי הנושאים.

י' הלברייך:

הצו לגבי הנושאים משותף לצה"ל ולמשרד הבטחון ואנחנו מבצעים אותו במשותף. זה היה אמור להיכלל בחוק ולבסוף הוחלט שנביא את זה בצו בנפרד על-מנת לתת יתר תוקף לנושאים שעיקר פעילותם בטחון המדינה.

סא"ל ח' כספי:

הרעיון הוא שאנחנו לא נותנים תשובה שתחשוף שזו פגיעה בבטחון המדינה. אם אני כותבת למישהו: התשובה לשאלתך פוגעת בבטחון המדינה, התשובה היא בעצם: יש כאן מיתקן צבאי. אנחנו לא רוצים לחשוף את זה. לפעמים גם אם יש וגם אם אין צה"ל לא נותן פרטים על מיתקנים צבאיים. לכן הלכנו לשיטת הנושאים שהיא השיטה הקנדית. מאחר שראינו שהעיקר אצלנו הם הנושאים, למרות שיש לנו סמכות על-פי סעיף 14(א) להוציא יחידות נוספות הסתפקנו ביחידות המודיעין כי ברגע שהנושאים מכוסים לא הצענו לחסות עוד יחידות.

קודם יש כאן הגדרה: "אמצעי לחימה" - לרבות אמצעי התגוננות, אמצעי הנועד לפגוע באויב או במערכותיו, אמצעי המשמש את הכוחות הלוחמים או המאפשר פיקוד ובקרה עליהם, מערכות קשר, שליטה, בקרה והצפנה, לוחמה אלקטרונית ולוחמת מידע." רצינו שזה יהיה כולל כי זה לא בדיוק לחימה.

אלה הנושאים.

(1) "סדר הכוחות של צבא הגנה לישראל (להלן - צה"ל) כולו או חלקו, לרבות שינויים בו, תכניות הקשורות לבנין הכוח של צה"ל, התעצמותו וצמצומים בו וכן פרטים הנוגעים למבנה צה"ל ויחידותיו". אני מפנה לסעיף האחרון של הצו שאומר שהוא לא יחול על מידע שפורסם ברבים על-ידי הרשות הציבורית או מטעמה. זאת אומרת, אם אנחנו מפרסמים שאנחנו נצמצם יחידות - אנחנו רשאים.

היו"ר ד' צוקר:

"תכניות הקשורות לבנין הכוח" זה כולל היבט תקציבי?

סא"ל ח' כספי:

כן. אם באופן סודי סוגרים אוגדה ולא רוצים לפרסם את זה ופתאום מגיעה שאילתה מעתונאי: האם סגרנו את האוגדה? לפעמים כן מפרסמים זאת, לפעמים לא, זה ענין של בטחון שדה. אני יכולה להשיב: על-פי הצו שפורסם ברשומות ביום זה וזה לא ניתן מידע על סדר הכוחות של צה"ל.

(2) "מיקום או תכניות פנימיות של מיתקנים צבאיים או בטחוניים, קבועים או ארעיים, וכן מקום חנייתן של יחידות צה"ל". ברור שזה ממש סודי.

(3) "מבצעים ותכניות מבצעיות של צה"ל לרבות תכניות שבוצעו, נידחו או הוחלפו".

(4) "שיטות פעולה מבצעיות ותורת לחימה, תרגילים ואימונים של יחידות צה"ל".

היו"ר ד' צוקר:

מה זה "תרגילים ואימונים"? מה היה בתרגיל, או האם היה תרגיל?

סא"ל ח' כספי:

כל דבר בתרגיל ובאימון של יחידות צה"ל שאנחנו לא מפרסמים אותו.

ש' שהם:

גם אם תהיה תלונה שגייסו יותר מדי אנשי מילואים?

סא"ל ח' כספי:

התלונה תיפתר לגופה.

היו"ר ד' צוקר:

בתקופת האינתיפדה היה דיון ציבורי ארוך עד כמה הצבא מרתק יחידות לפעילות מבצעית שם על חשבון אימונים. האם זו לא שאלה שחיוני שיהיה בה דיון ציבורי ובלתי מידע אתה לא יכול לקיים דיון כזה? אני מבין שהצפנת העובדה הזאת משרתת את הצבא אבל אני לא בטוח שהיא משרתת את הדיון הציבורי. נניח שאני מהתאחדות התעשיינים ואני רוצה לדעת.

סא"ל ח' כספי:

ועדת החוץ והבטחון תקבל מידע על זה ושם יהיה הדיון הציבורי. אני לא חושבת שמעל דפי העתונות צריך לדון בשאלה האם שיטת האימון בתרגיל היא עם 50 או עם 30 אנשי מילואים.

היו"ר ד' צוקר:

הירידה מ-10 מיליון ימי אימונים ל-5 מיליון ימי אימונים היתה חלק מדיון פומבי גדול.

סא"ל ח' כספי:

יכול להיות שצה"ל יגיד שזה דבר סודי והוא רוצה לספר זאת לוועדת החוץ והבטחון בדלתיים סגורות. נכון שאפשר לקיים על זה ביקורת ציבורית והאנשים המופקדים על הטיפול בענין כמו: משרד מבקר המדינה, ועדת החוץ והבטחון, הוועדות הסודיות של ועדת החוץ והבטחון, שר הבטחון ואחרים יכולים לקיים על זה דיונים. אני לא חושבת שצריך לתת תשובה לאזרח המתעניין.

ש' שהם:

איפה הגבול בנושא הזה? כי פה אסור לי לדעת שום דבר. לקחו אותי ל-50 יום ואת דדי צוקר לא לוקחים בכלל. אני רוצה לדעת האם אני נושא בנטל שווה כמו אנשי מילואים אחרים במקצוע שלי, אלה טענות של יום יום, אני כבר לא מדבר על דברים אוניברסליים ובעייתיים הרבה יותר שחיוני שתהיה שם אינפורמציה.

היו"ר ד' צוקר:

כל הנושא של חלוקת הנטל היה בדיון ציבורי.

סא"ל ח' כספי:

אתם חושבים שצה"ל צריך לתת לכל דיכפין אינפורמציה לכמה אנשים הוא קרא וכמה ימי מילואים הם עשו?

היו"ר ד' צוקר:

כן, לכל דיכפין. למשל החלוקה לפי גילאים, או החלוקה לפי סקטורים אלה שאלות ממדרגה ציבורית ראשונה שלא חושפות שום דבר שיכול להזיק לבטחון המדינה ואפילו לא ליחסי החוץ שלה.

סא"ל ח' כספי:

אני לא חושבת שצריך לחייב את הצבא לתת מידע כמה התאמנו וכמה לא התאמנו. זה יכול לפגוע.

היו"ר ד' צוקר:

במה?

סא"ל ח' כספי:

בוודאי שזה יכול לפגוע. אנחנו נחשוף את זה בוועדת החוץ והבטחון.

היו"ר ד' צוקר:

הניסוח הזה הוא נסיגה מהמצב הקיים. אני רוצה שתמסרי את זה לוועדת הכספים או לוועדת העבודה והרווחה כי יש שאלות שנוגעות לה.

ד' דרור:

אולי נגדיר מה לגבי התרגיל והאימון.

ש' שהם:

אם אתם אומרים: שיטות פעולה של תרגילים ואימונים, אין לי בעיה.

י' הלברייך:

לדעתי זו היתה הכוונה. אנחנו לא רוצים להיכנס לענין של זכויות הפרט אבל לא שיפורסמו השיטות.

סא"ל ח' כספי:

נכתוב: אופי התרגילים והאימונים של יחידות צה"ל ועצם קיומם.

ד' דרור:

אפשר לנסח זאת בלשון יחיד: אופי התרגיל והאימון ועצם קיומו. היחיד כולל את הרבים ולגבי כל אחד מהם אסור למסור מידע.

עמודים
עותקים

עמ' 26 מתוך
עותק מתוך

[REDACTED]

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע
3.5.99

היו"ר ד' צוקר:

בסדר.

סא"ל ח' כספי:

(5) "כשירותן המבצעית של יחידות צה"ל".

(6) "רמות מלאי של ציוד שנועד לשמש את צה"ל".

(7) "תכניות ואמצעים להיערכות לשעת חירום".

י' שופמן:

אתם מתכוונים לתכניות ואמצעים של מערכת הבטחון?

סא"ל ח' כספי:

נכון, של מערכת הבטחון.

י' הלברייך:

זה כולל את מל"ח, משק לשעת חירום.

היו"ר ד' צוקר:

אנחנו מגבילים את ההיבט הצבאי בטחוני בלבד.

סא"ל ח' כספי:

נכתוב: תכניות ואמצעים להיערכות לשעת חירום של מערכת הבטחון.

מ' רקוב:

כך זה היה בניסוח המקורי וביקשתי לתקן את זה. יש גם פעילות של משרד ראש הממשלה בתחום ההיערכות לשעת חירום כשאחד הנושאים, למשל, הוא פינוי אוכלוסיה וחלק מן הפעילות הזאת מבוצע על-ידי מל"ח כקבלן ביצוע.

היו"ר ד' צוקר:

אפשר להוסיף את משרד ראש הממשלה.

י' הלברייך:

משרד הבטחון אחראי גם על השאלה איך לספק מגננה לאוכלוסיה.

ד' דרור:

זו המשטרה ויש לגביה היערכות להסדרה אזרחית.

י' הלברייך:

זה נוגע לעוד משרדי ממשלה למשל קבורת חללים, משרד הדתות אחראי על זה אבל מרכז את זה משרד הבטחון.

היו"ר ד' צוקר:

אז לא יהיה חיסיון על תכניות קבורה.

נ' זימבר:

אנחנו לא יודעים מה עם המשטרה לגבי מל"ח.

היו"ר ד' צוקר:

אבל היו לכם דיונים מקדימים עם המשטרה.

ד' דרור:

היו לנו דיונים עם כל גוף לגבי הצו שלו.

היו"ר ד' צוקר:

אם יש למשטרה בקשה ספציפית בענין הזה אני מבקש מכם שתנסחו את זה באופן מצמצם ויש לכם אישור להוסיף זאת.

ד' דרור:

אני יודעת לגבי ההיערכות שלהם לאסונות אזרחיים כגון אסון סביבתי.

נ' זימבר:

יש להם פיגוע המוני.

היו"ר ד' צוקר:

פיגוע המוני לא בזמן מלחמה? אני מציע שתהיה על זה אינפורמציה מלאה לציבור. מי שחושב שהסתרה מרגיעה טועה.

סא"ל ח' כספי:

יש עדיין ויכוח לגבי אסון המוני.

היו"ר ד' צוקר:

אנחנו נשארים עם משרד הבטחון בהיבט הצבאי בטחוני ועם משרד ראש הממשלה.

סא"ל ח' כספי:

(8) "מערך גיוס המילואים ושיטותיו".

ש' שהם:

מה זה "מערך גיוס המילואים"? זה חוזר לשאלה הקודמת שלי.

סא"ל ח' כספי:

אתן דוגמה. העיתונאים ניפחו את שביתת הטייסים, השביתה שלא היתה. היו אזרחים ששאלו למה לא העמידו לדין. אני לא רוצה לגלות שהטייסים עושים זאת בהתנדבות, אני לא צריכה לגלות דבר כזה. האם במקומות אחרים צריכים לדעת שהטייסים שלנו עושים זאת בהתנדבות? זה מחליש את עמדתנו.

היו"ר ד' צוקר:

מה, בכל קהילת הטייסים לא יודעים שזה בהתנדבות? יודעים שיש מספר מוגבל של ימי מילואים וטייס עושה יותר ולכן חלק הוא התנדבותי.

סא"ל ח' כספי:

זה מאוד בעייתי גם בכל הקשר עם חוץ-לארץ, הגיוס והקריאה.

היו"ר ד' צוקר:

טוב, בסדר.

י' הלברייך:

אני ממשיך כי זה נוגע לקשרי חוץ.

(9) "קשרי חוץ או יצוא בטחוניים לרבות מידע על נציגויות או משלחות של מערכת הבטחון בחוץ-לארץ ופעילות הקשורה בהם, פעולות משותפות של מערכת הבטחון עם גופי חוץ וכן נתונים על מידע, ציוד חומרים וידע שהתקבלו או נמסרו כתוצאה מקשרים או פעולות אלה, או שהושגו בדרכים או ממקורות חסויים". הכוונה לפעולות רכש וייצור משותף של אמצעי לחימה בהעדר תקציבים. זה חל על כל יצוא בטחוני. יש הרבה מדינות שברגע שיפורסם שהן קונות ממדינת ישראל הן ינתקו את קשרי היצוא הבטחוני. מדינות שיש להן קשרים דיפלומטיים עם ישראל לא מעוניינות שידעו על כך בגלל הבעיות בסכסוך האזורי - יש להן קשרים עם מדינות ערב - אחרת יינתק הקשר של היצוא הבטחוני.

היו"ר ד' צוקר:

על הכף השניה מונחת לדיון ציבורי השאלה האם ישראל צריכה לסחור עם כל משטר בעולם והאם יש לעניין הזה סייגים וגבולות. אי-אפשר להשיב על זה, יש תיזה. למשל, כתנאי לסיוע של יצוא בטחוני ארצות-הברית צריכה את הדו"ח של הסטייט-דיפרטמנט לזכויות האדם.

י' הלברייך:

ישראל חתומה על הרבה אמנות בינלאומיות. דווקא בתחום של יצוא והפצה של נשק בעולם ישראל מפרסמת ונותנת דיווחים - במידה שזה לא יפגע ברשויות האו"ם - על יצוא נשק. בנושאים המסווגים אנחנו לא נותנים מידע ואנחנו גם לא רוצים לפרסם אותם.

היו"ר ד' צוקר:

לשיטתכם, אולי כדאי להוריד את הסעיף הזה ולהיאחז בסעיפים הכלליים שישנם.

י' הלברייך:

מי שיתקוף אלה בדרך כלל עורכי דין של חברות שרוצות לשווק ורוצות לקבל מידע על פעילויות של משרד הבטחון ביצוא בטחוני של מוצרים. הן יבקשו לחשוף את הפעילויות האלה כדי לתת להן אפשרות לשווק אפילו מוצרים של מדינות זרות מכיוון שהסוכנות שלהן קשורה עם ארגונים בצרפת או במקום אחר.

היו"ר ד' צוקר:

אני לא בטוח שעצם ההצהרה שזה חסוי היא ראויה ושווה. אנחנו בכלל לא נותנים מידע על הנושאים האלה, תיאחז בסעיפים האחרים שישנם.

קריאה:

ילכו לבית-המשפט.

י' הלברייך:

הם הולכים לבית-המשפט. יש צו הפיקוח על יצוא בטחוני ובכל זאת הם מערעים.

היו"ר ד' צוקר:

לכן תגיד: אני רוצה את סעיף (9) וכל פעילות שמכילה ציוד בטחוני לא תותר לפרסום. אני לא חושב שזה תקין. אני רוצה לדעת בכמה מוכרים, כמה יצוא, אני רוצה לדעת אם זה שווה לי, כמה המשק נהנה מזה, כמה אני מייצא.

נ' זימבר:

יש גופים שמקבלים את המידע הזה אבל אני לא חושב שהוא צריך להיחשף כלפי חוץ.

היו"ר ד' צוקר:

אני חושב שכן.

סא"ל ח' כספי:

אנחנו חוזרים לשאלה האם זה יהיה לכל דיכפין. אנחנו לא מדברים על משרד מבקר המדינה, ועדת החוץ והבטחון ואנשים שתפקידם לדעת זאת, אנחנו מדברים על כולי עלמא וכולי עלמא לא צריכים לדעת שאנחנו מוכרים לדוגמה X לזימבבווי.

היו"ר ד' צוקר:

אם אנחנו מוכרים למילושביץ זה לא מעניין אותך, אותי זה מעניין.

נ' זימבר:

תעלה את זה בוועדת החוץ והבטחון.

היו"ר ד' צוקר:

אני רוצה שהעתונאי ב"ידיעות אחרונות" ידע שמוכרים למילושביץ.

ועדת חוקה-חו"ב לחופש המידע עמ' 30 מתוך עמודים
3.5.99 עותק מתוך עותקים

נ' זימבר:

ואז ייגרס למדינת ישראל גם נזק בטחוני וגם נזק ביחסי החוץ שלה.

י' הלברייך:

X

היו"ר ד' צוקר:

תהיה תועלת "רק" כמה אלבנים. חבר'ה, אני לא מאמין בדברים האלה.

סא"ל ח' כספי:

אני לא מאמינה שהאמריקאים נותנים מידע כזה, אני מוכנה לבדוק את הצו של האמריקאים, אני בטוחה שהם לא נותנים אפילו בדל מידע.

היו"ר ד' צוקר:

הדוגמה של מילושביץ מטרידה אותי ואני לא יכול לקבל את התשובה שלכם. יש נושאים שבהם הציבור צריך לדעת דברים ולא רק אלה שעוסקים בזה.

ש' שהם:

מבחינה ערכית זה הנושא הכי חשוב בחוק הזה. ברור שלמדינת ישראל יש אינטרסים מסוימים אבל השאלה היא האם כאזרח, מחר כשארצה להצביע בבחירות - כמובן שצריך לראות איפה הגבול - לא אוכל לקבל מידע שבהחלט מותר לדעת עליו.

י' הלברייך:

X

היו"ר ד' צוקר:

יש סעיפים שמגינים עליך עד מעבר לראש, גם בענין מילושביץ.

נ' זימבר:

זה לא מגן. תתחיל להגיד שיש חשש לפגיעה ותלך לבית-משפט עם כל עיתונאי ותביא ראיות שיש חשש לפגיעה או אין חשש כזה.

סא"ל ח' כספי:

אני אגיד לו שזה בטחון המדינה, אתה תגיד שיש קשרים עם סין. אני אגיד: לא עונים על השאלה הזאת כי אנחנו לא נותנים שום אינפורמציה על קשרי החוץ או היצוא הבטחוני.

ד' דרור:

אני הייתי מאשרת.

נ' זימבר:

לא סתם כתבו את סעיף קטן (2).

סא"ל ח' כספי:

בענין הנושאים לקחנו את זה מהחוק הקנדי, סעיף 1(15).

י' שופמן:

יש לנו את זה גם בסעיף הכללי שלנו.

י' הלברייך:

סעיף (9) נוגע לאחת הפעילויות הרגישות ביותר של משרד הבטחון, זה נוגע גם להסכמי בטחון.

סא"ל ח' כספי:

אצל הקנדים אפשר ללכת לבית-משפט על סעיף 1(15)? אין להם בית-משפט, יש לנו בית-משפט על סעיף 9(א), אם לא היה לנו בית-משפט אולי לא היינו צריכים כלל לעסוק בנושאים. הרעיון היה שזה לא הולך לבית-משפט.

ד' דרור:

זה אחד הגופים, כמו "נתיב", שסובלים מהחשיכה וייתכנו שחיתויות ודברים אחרים, צריכה להיות חובת דיווח רצינית על הנושא הזה אבל לא במסגרת חוק חופש המידע. נכון שיש פה בעיה, במיוחד להשקפת עולם מסוימת שאומרת כי אין לסחור עם מדינות שלא מקיימות זכויות אדם.

ש' שהם:

מכל החוק הזה ה-peak הכי חריף היא השאלה עד כמה כאזרח המדינה הזאת אני רוצה לדעת דברים כביכול לא כשרים שבהגדרה הם בעייתיים. מדינת ישראל יש לה אינטרסים מסוימים ואני מנחש שהיא פועלת בסיטואציות מסוימות בדרך שהיא לא ערכית ולא מקובלת על חלק גדול מאזרחי המדינה הזאת בשביל ליצור עדיפויות מסוימות בקשרי החוץ שלה או כדי להגן על בטחונה.

סא"ל ח' כספי:

תן החלטה: או שאתה רוצה שהאזרח ידע או שלא. אם אתה אומר שלא, אני רוצה גם בטחון של הנושאים; אם אתה רוצה שהוא ידע אז אל תיתן לי גם את ההגנה הכללית.

י' הלברייך:

למה עד עכשיו אין חוק למוסד? כי המוסד פועל בתחום האפור. יש כאן הרבה דברים שהולכים לתחום האפור.

ש' שהם:

נניח שמחר אלך למילושביץ ואגיד לו: יש לי כך וכך - אם זה באמת חסוי - בשביל להרוויח איזו סיטואציה פוליטית בטחונית או בקשרי חוץ.

י' הלברייך:

יש על זה פיקוח. בכל שלושה חודשים יש דיווח על כך בוועדת החוץ והבטחון, יש מבקר מערכת הבטחון שנכנס לכל הפעילויות, יש מבקר המדינה שפועל בתחום מערכת הבטחון. למה אני צריך לתת לכל אזרח - אדם שאני לא יודע מי הוא - להיכנס לדברים מאוד רגישים?

היו"ר ד' צוקר:

אני מציע את הדבר הבא גם לגבי סעיף (10) בבקשה. אני רוצה שנאחד את (9) ואת (10) ונאשר אותם לפרק זמן. הסיכום של הוועדה: אנחנו מאשרים את הסעיפים כמות שהם למשך שנתיים, או לתקופה שיוחלט עליה, כאשר באישור המחודש בתום התקופה הזאת תינתן לגורמים מוסמכים שייקבעו בחוק, ואינם קבועים היום בחוק, אפשרות לקבל מידע למי נמסר המידע הזה. הבקשה של הוועדה המשותפת היא שבמהלך התקופה הזאת, או שנתיים, תסתיים העבודה. אני לא יודע מי יפקח על זה בכנסת הבאה אבל זה דבר חשוב, כל העולם המערבי הגיע למסקנה הזאת משום שיש פה מפגש אינטרסים מסובך מאוד. לפעמים יש לך אינטרס לקיים קשר עם גורמים שלטוניים שהסימפטיה אליהם היא לא גדולה, מצד אחר יש גם שיקולים אתיים ומוסריים. לכן אולי ראוי שאותם גורמים ציבוריים ייקבעו בחקיקה.

י' הלברייך:

בתום שנתיים יהיה לוועדה מפגש עבודה לגבי הגופים שמקיימים פיקוח.

היו"ר ד' צוקר:

לא. במהלך השנתיים נסיים קביעה בחקיקה של דרכי הפיקוח והדיווח על קשרי חוץ ותחום סחר נשק.

סא"ל ח' כספי:

(11) "פיתוח ורכש של אמצעי לחימה".

(12) "נתוני תקציב ונתונים כמותיים אחרים שמהם ניתן לגזור מידע על הנושאים המפורטים בפסקאות (1) ו-(3) עד (9), ו-11".

סעיף (13).

היו"ר ד' צוקר:

זה סעיף בעייתי. לא צריך את זה, חוק חופש המידע לא מדבר על מידע פרטני.

י' שופמן:

החוק אומר שאני יכול לתת מידע אבל בהשמטות ואז אני מוחק את השמות.

היו"ר ד' צוקר:

לפי זה אפשר להחליט ששמו של אלוף פיקוד הצפון יהיה אסור לפרסום. עשו את זה לגבי ראש השירות, זה חל גם על ראש המוסד.

נ' זימבר:

גם לא מפרסמים זהות של טייסים.

סא"ל ח' כספי:

(14) "איתור שבויים ונעדרים וזיהוי חללים של צה"ל" למעט למי שיש לו ענין אישי.

היו"ר ד' צוקר:

למה זה נוגע ל"זיהוי חללים"?

סא"ל ח' כספי:

אלה נושאים רגישים ושל צנעת הפרט, רצינו להכניס זאת יחד. יש זיהוי של חללים שהם אינם של צה"ל.

היו"ר ד' צוקר:

זה כלול. התקשי"ר חל על המרגל? הוא מקבל משכורת? כן.

ד' דרור:

אתם מדברים על שיטות זיהוי או על הזיהוי עצמו ועל השמות שלהם?

סא"ל ח' כספי:

אנחנו לא מדברים על השיטות אלא על הזיהוי עצמו.

היו"ר ד' צוקר:

אם כן, נכתוב: "איתור שבויים ונעדרים". המלים "זיהוי חללים של צה"ל" יורדות.

ש' שהם:

אני תמה שהסכמתם לסיפא. נניח שיש לך אינפורמציה מסוימת שאת לא רוצה למסור לאביו של השבוי או הנעדר. יבוא האבא ויגיד: אני שומר על כללי אבטחת מידע ואז את leaking out.

ד' דרור:

עדיין יש סייגים מהותיים על תחקירים פנימיים.

סא"ל ח' כספי:

נכתוב: למעט למי שיש לו ענין אישי בו ומסכים לשמירת כללי אבטחת מידע ובכפוף לכללים שנקבעו לכך.

היו"ר ד' צוקר:

בסדר.

סא"ל ח' כספי:

(15) "פעולות פיקוח, בקרה, ביקורת ותיאום בין משרדי בנוגע לגופים שעליהם לא חלות הוראות החוק בהתאם לסעיף 14(א) (1) עד (7) לחוק".

י' הלברייך:

מבקר המדינה עושה בקרה על המוסד והבקשה היא שפעולות הבקרה של מבקר המדינה לא יפורסמו.

סא"ל ח' כספי:

לדוגמה. עשינו ביקורת ביחידה 200-8. אם אני מבקשת מהיחידה את החומר, יגידו: סליחה, החוק לא חל עלי. מאחר שאת הביקורת עשה ראש ענף פיקוח משפטי בפרקליטות הצבאית, זה דבר אחר.

מ' רקוב:

במקרים רבים קובעים במשרד ראש הממשלה גבולות גיזרה בין גופים, גם במשרד הבטחון.

היו"ר ד' צוקר:

כמו גבולות גיזרה בין שב"כ למלמ"ב.

מ' רקוב:

פעולה דומה עשתה ועדת אדמוני שמונתה לקבוע הסדרים לאבטחת אישים מאובטחים. אילו הוועדה הזאת היתה פועלת במסגרת שב"כ היה חל עליה חיסיון, אבל אנחנו מוציאים את זה החוצה כדי שהגוף לא יקבע את זה בעצמו, יש ועדה ציבורית.

היו"ר ד' צוקר:

מאחר שלאף אחד אין ענין שהנושא החסוי שנבדק יקבל פומבי, על זה יחולו ההוראות המהותיות של החוק.

מ' רקוב:

לא, אנחנו לא רוצים בית-משפט ולא פניות.

היו"ר ד' צוקר:

אבל אני רוצה פניות.

מ' רקוב:

ראש הממשלה החליט שהוא רוצה לפקח על שב"כ במסגרת משרדו. אילו היתה יחידה קבועה לפיקוח על השב"כ היא היתה נכנסת פה. מדובר בוועדת אד הוק ואין צורך להחזיק אדם בתקן מלא.

ועדת חוקה-ח"ב לחופש המידע עמ' 35 מתוך עמודים
3.5.99 עותק מתוך עותקים

היו"ר ד' צוקר:

אם ראש הממשלה נחלץ לבדוק באופן בלתי שגרתי, לא על-ידי גוף קבוע, פעולה של שירות הבטחון סימן שיש אינטרס לעשות זאת. זה עשוי להיות אינטרס מקצועי ואז כל הוראות החוק המהותיות יחולו עליו כי זה סודי; אבל זה עשוי להיות אינטרס ציבורי ואז אני רוצה שזה יצא החוצה.

מ' רקוב:

אם זה יצא החוצה זה יצא בדרך מקובלת ולא באמצעות הדיווח של האנשים.

היו"ר ד' צוקר:

המהות עצמה שייכת לגוף; ואילו הוועדה שבודקת אם צריכים להיות במדינת ישראל שני ארגונים חשאים או ארגון חשאי אחד זו שאלה ממדרגה ראשונה בעיני אבל המהות שלהם לא תיחשף.

י' הלברייך:

זה יפורסם בריש גלי לפי סעיף 21 בחוק.

ש' שהם:

ניקה אותו מיתקן שהוחלט שלא נפרסם לגביו את הצו ומחר יהיה עליו פיקוח משרד ראש הממשלה?

היו"ר ד' צוקר:

יש סעיפים שמגינים עליהם.

נ' זימבר:

קח את ועדת ורדי. נניח שמחר היא תבדוק את הפעילות של המלמ"ב אבל המידע שהיא תגלה הוא מידע של המלמ"ב, או מידע שהוא יצטרך לחשוף כי יפנו אליו בשאלות. האם הוא יצטרך לתת תשובות על הענין הזה, מה ההנחיות?

היו"ר ד' צוקר:

אתם מסכימים אתי שהשאלה כמה ארגונים לבטחון פנים יש בישראל היא שאלה ציבורית ממדרגה ראשונה?

י' הלברייך:

כן, זה יפורסם.

היו"ר ד' צוקר:

מי אמר שזה יפורסם? תרשו לי בזה פעולת פיקוח ונגמר.

מ' רקוב:

יש ועדת חוץ ובטחון ומבקר המדינה.

היו"ר ד' צוקר:

לפי זה לא צריך את חוק חופש המידע

סא"ל ח' כספי:

הקונספציה של סעיף 14 אומרת שיש יחידות שהחומר שנאסף או מוחזק על ידן הוא מחוץ לחוק. גם אם מעניין מה עושים במוסד, כמה כסף מוציאים ולכמה חופשות סקי מוציאים את העובדים שלהם אני לא אקבל את המידע הזה. מאחר שקיבלנו את התפישה הזאת אומר פה מר רקוב שיש מידע שאמנם צריך להיות נאסף ומוחזק אצלם אבל איננו נאסף ומוחזק אצלם ולכן אנחנו צריכים להגן עליו גם כשהוא יוצא החוצה.

היו"ר ד' צוקר:

המידע הזה יהיה מוגן אבל לעתים הוא התעורר בגלל בעיה שיש עניין לדבר עליה. אני שואל: האם יש איזה שהוא פתח איוורור שמאפשר לחלק מהדברים לקבל אור שמש?

מ' רקוב:

איזו הצדקה יש לכך שלחלק יהיה איוורור רק בגלל שהוחלט שהוועדה הזאת תשב במשרד ראש הממשלה במקום שהיא תשב בשב"כ?

היו"ר ד' צוקר:

עצם היציאה החוצה היא ההוכחה.

ש' שהם:

אם זה מידע שלא היתה אליו גישה, הוא יכול להיות בשב"כ, או במוסד או במקום אחר לגמרי, עדיין אנחנו רוצים לחסום את המידע הזה. השאלה היא האם כל פעולת תיאום או פיקוח בין משרדים תהיה אסורה מחר? לכן הפתרון הוא שהסעיף הזה יחול רק על אותו מידע שבלאו הכי כבר היה אסור והגיע לפעולת הפיקוח.

י' הלברייך:

המידע של אותו גוף שהיה נאסר אילו היה מוחזק באותו גוף ייאסר גם כאשר הוא נוצר על-ידי גוף חיצוני, אבל זה לא יהיה אוטומטי.

מ' רקוב:

מה שאתה מציע נותן פתרון אבל זו אותה תוצאה כמו בניסוח הנוכחי.

סא"ל ח' כספי:

נגדיר זאת כך: מידע אודות גופים שעליהם לא חלות הוראות סעיף 14(א) (1) עד (7) לחוק, שנאסף אגב פעולות פיקוח, בקרה וכו'.

מ' רקוב:

יש מצבים שבהם אני רוצה שעצם קיום הוועדה לא ייוודע.

סא"ל ח' כספי:

אז תלך לסעיף הכללי של בטחון המדינה. אתה אומר: אם הייתי עושה ועדה במוסד הייתי אומר שזה לפי 14(א), אבל אם עשיתי את הוועדה הזאת במשרד אחר שאיננו חסוי אין לי את סעיף 14(א) אבל זה חל על המוסד. זה אותו הרציונל.

מ' רקוב:

אני מקבל את זה.

ד' דרור:

אני מציעה לקבל את ההצעה של סא"ל חני כספי שקצת מצמצמת כי עצם פעולת הפיקוח כן תפורסם אלא אם כן היא עומדת בסייגים המהותיים של סעיף 9.

סא"ל ח' כספי:

אני בשום פנים לא רוצה לתת מידע על המוסד לא במישרין ולא בעקיפין. מר רקוב אומר שיש אפשרות לתת על המוסד מידע בעקיפין. איך? פתאום יקימו ועדה בין משרדית ואז אני אוכל לקבל מידע על המוסד ולא זאת הכוונה. לכן אכתוב בסעיף 15: מידע על הגופים המנויים בסעיפים 14(א) (1) עד (7) לחוק, שנאסף אגב פעולות פיקוח, בקרה, ביקורת ותיאום.

היו"ר ד' צוקר:

אותו מידע הטלנו עליו חיסיון בסעיף אחר והוא לא יצא החוצה.

ד' דרור:

זה אומר שעצם פעולות הפיקוח והבקרה לא סודיות מכוח זה.

דבר נוסף. תחילתו של הצו, כל הצווים, ביום תחילתו של החוק.

היו"ר ד' צוקר:

בתיקונים שהוועדה סיכמה עליהם שעניינם (9) ו-(10) ו-(15), אנחנו מאשרים את הצווים הקשורים בחוק חופש המידע.

אני מבקש להודות לכולכם.

הישיבה ננעלה בשעה 12:20